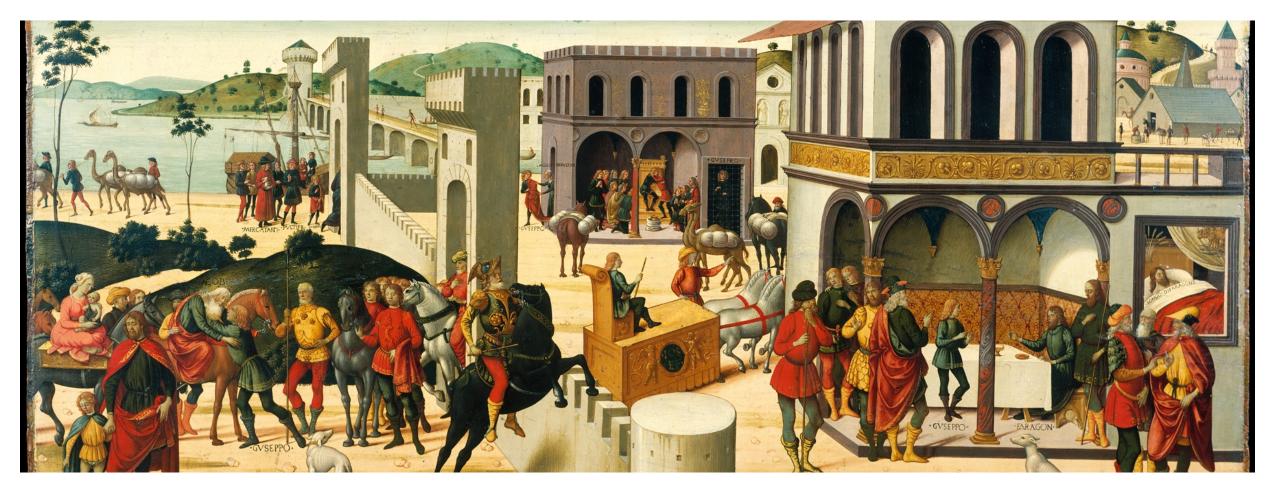
מכירת יוסף

Literary and Historiographical Readings

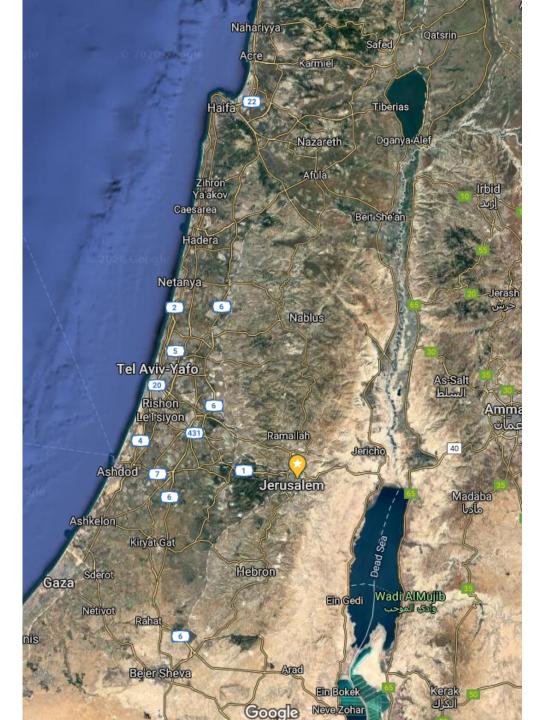
Biagio d'Antonio (Florence, around 1500), from the Metropolitan Museum of Art

I learned a lot from many sources, but want to single (double?) out two:

• Richard C. Steiner, "Contradictions, Culture Gaps, and Narrative Gaps in the Joseph Story," *Journal of Biblical Literature* vol. 139, no. 3 (2020): 439-458.

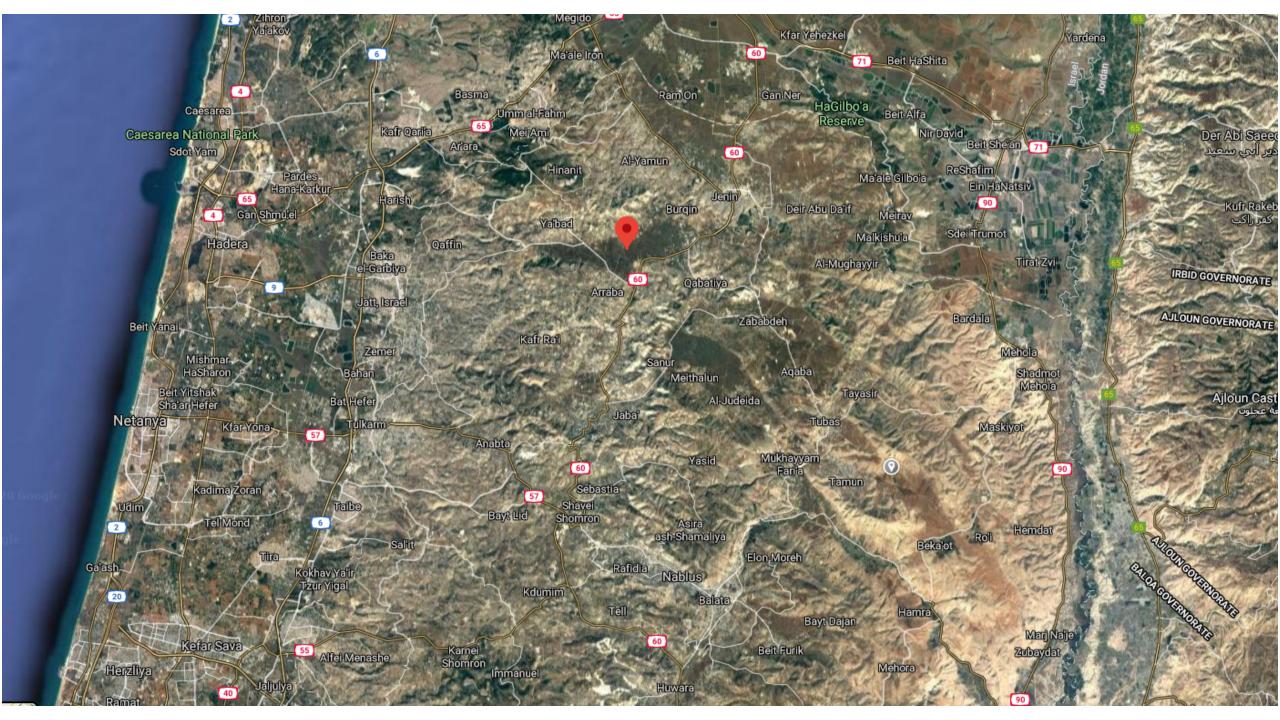
https://www.academia.edu/44014361/Richard C Steiner Contradictions Culture Gaps and Narrative Gaps in the Joseph Story Journal of Biblical Liter ature vol 139 no 3 2020 439 458

• Richard C. Steiner, "'Midianite Men' (Gen 37:28) and 'An Egyptian Man' (39:1): Ambiguity and Contradiction, *Leitwortstil* and Foreshadowing," forthcoming.

Section 1:

Geography and the location of Reuven

וַיֹּאמֶר לוֹ לֶדְּ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶידְּ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשָׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיַּבֹא שָׁכֵמַה:

And he said to him, "Go and see how your brothers are and how the flocks are faring, and bring me back word." So he sent him from the valley of Hebron. When he reached Shechem,

וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׁדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־תְּבַקֵּשׁ:

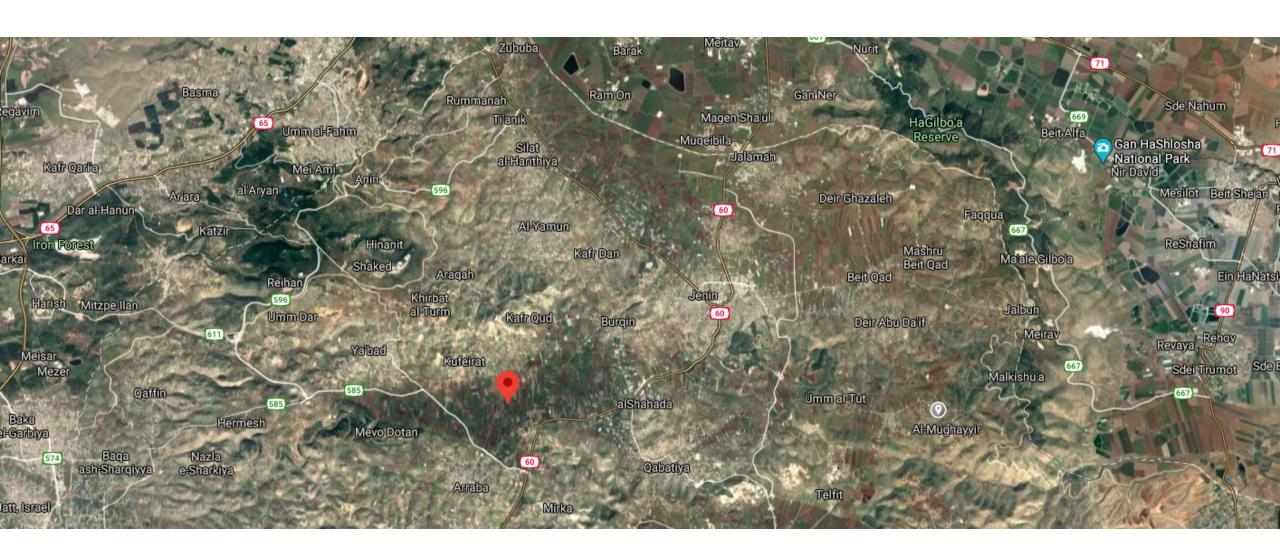
a man came upon him wandering in the fields. The man asked him, "What are you looking for?"

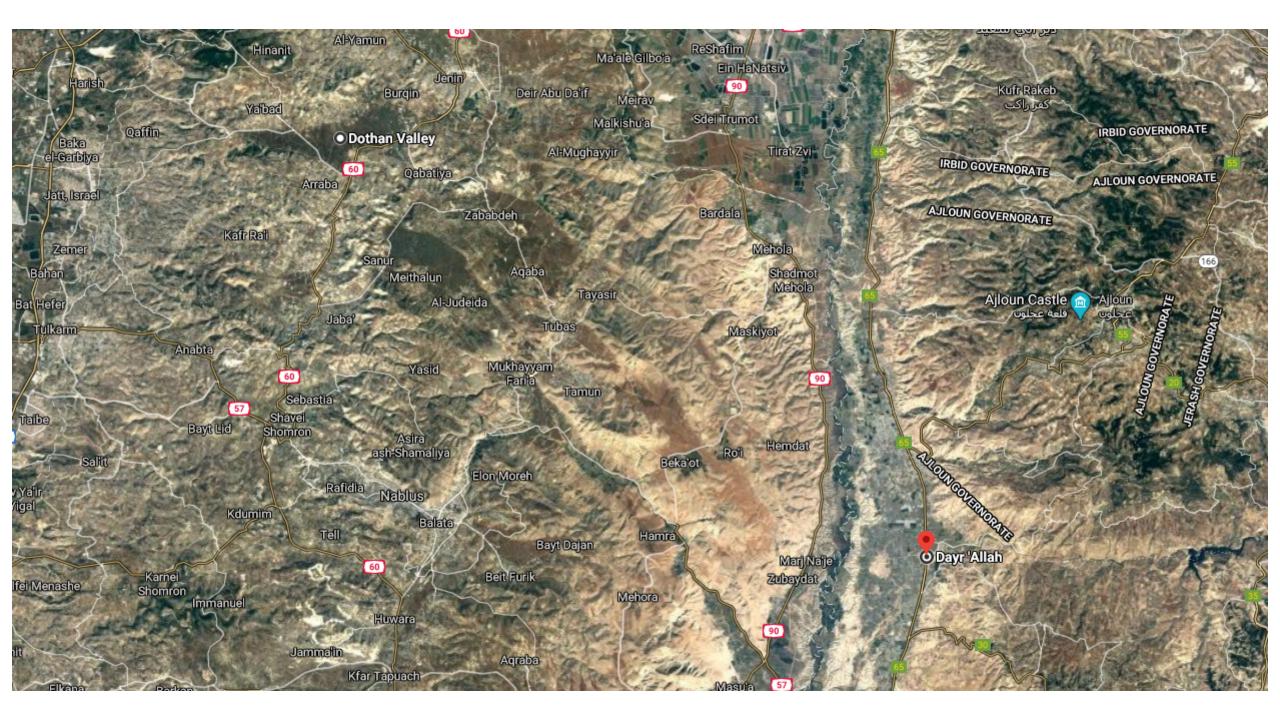
ַניֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֿה הֵם רֹעִים:

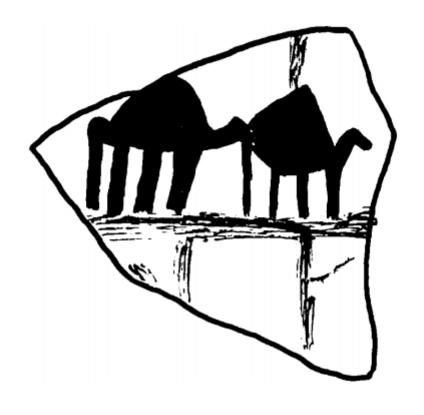
He answered, "I am looking for my brothers. Could you tell me where they are pasturing?"

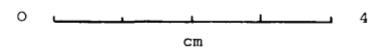
וַיּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹּתִיְנָה וַיֵּלֶדְ יוֹסֵף אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בִּדֹתַן:

The man said, "They have gone from here, for I heard them say: Let us go to Dothan." So Joseph followed his brothers and found them at Dothan.

TDA 2776 from ADAJ 27: Pl. CXXVII 2

וַיִּשְׁבוּ לֶאֱכָל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נשאִים נִכֹאת וּצִרִי וַלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָה:

Then they sat down to a meal. Looking up, they saw a caravan of Ishmaelites coming from Gilead, their camels bearing gum, balm, and ladanum to be taken to Egypt.

**

וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹמֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹמֵף לַיִּשְמְעֵאלִים בְּעֶשְׁרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹמֵף מִצְרָיְמָה:

When Midianite traders passed by, they pulled Joseph up out of the pit. They sold Joseph for twenty pieces of silver to the Ishmaelites, who brought Joseph to Egypt.

וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדִיו:

When Reuben returned to the pit and saw that Joseph was not in the pit, he rent his clothes.

ַוַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיּאמַר הַיֶּלֶד אֵינֶנוּ וַאֲנִי אָנָה אֲנִי־בָא:

Returning to his brothers, he said, "The boy is gone! Now, what am I to do?"

Jan Fokkelman

Reuben's discovery represents a gap for the reader. In v. 29 we suddenly realize that Reuben cannot have been a participant in the transaction. We should, however, not flee into diachronical speculations precipitately. We might first try to deal with the gap in a synchronic way and remain true to a sound narratology.

רש"י: וישב ראובן – ובמכירתו לא היה שם, שהגיע יומו לילך ולשמש את אביו. דבר אחר: עסוק היה בשקו ותעניתו על בילבול יצועי אביו.

AND REUBEN RETURNED – When he (Joseph) was sold he had not been present, for it was his day to go to attend to his father. Another explanation is: he had not sat with them at the meal because he was occupied with his sack-cloth and fast in penitence for having 'disturbed his father's bed' (Bereshit Rabbah 84:19).

R. Joseph Bekhor Shor

ויש אומרים כי ראובן היה מתענה על ששכב את בלהה, ויש אומרים שהיה כל אחד משמש את אביהם יומו והגיע יומו של ראובן. אבל תימה על שהיו רחוקין מאביהם, וראובן שב אל הבור. ...

דרך הרועים שמקצתם אוכלים ומקצתן עומדים על הבהמות, ואחר שאכלו מקצתם, הולכים אותם שאכלו אל הבהמות והאחרים אוכלים, ואין דרכם לאכול כולם ביחד. והיה אוכל יהודהא ומקצת אחיו, וראובן ומקצת אחיו היו שומרים הצאן, ולפיכך לא ידע ראובן במכירתו.

It is the way of shepherds that some of them eat and some of them attend to the animals. After that, those that have eaten go to the animals, and the others eat. It is not their way that all of them eat together. (When the Ishmaelites came into view,) Judah was eating with some of his brothers, while Reuben and some of his brothers were watching over the flock, and therefore Reuben did not know about the sale.

Reuven may never have known!

42:21-22

כא וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת. כב וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אַל-תֶּחֶטְאוּ בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם-דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ.

One man said to the other, "Indeed, we are guilty because of our brother, for we saw the pain in his soul, as he was beseeching us, and we did not listen! This is why all this suffering is befalling us!"

Reuben answer, "Look, I told you 'don't sin with the boy,' but you didn't listen. And now his blood is being avenged!"

Another question answered:

"Then they sat down to a meal': How do these words advance the plot of the narrative, and what do they contribute to the progression of the matter?" The usual answer to this question is that these words hint at the callous indifference displayed by the brothers, as they themselves later acknowledge (Gen 42:21)."

-Baruch Schwartz

Section 2: Who sold Joseph to whom?

Was he "sold"?

לָני-גֻנֹב גֻנַבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים :40:15

So who?

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ **וְהִנֵּה אֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגּלְעָד** וּגְמַלֵּיהֶם נַשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וַלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיְמָה. כו וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מַה בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ. כז **לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים** וְיָדֵנוּ אֵל תְּהִי בוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו.

כח וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מְדְיָנִים סֹחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיִּצְלוּ אֶת יוֹמֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹמֵף לַיִּשְׁמְאַלִים בְּצֶשְׂרִים כְּחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיִּצְלוּ אֶת יוֹמֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדִיו. ל וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֵר הַיֶּלֶד אִינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אֲנִי בָא. מְצְרָיְמָה. כט וַיִּשְׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנָּה אֵין יוֹמֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדִיו. ל וַיָּשֶׁב אֶל אֶחָיו וַיֹּאמֵר הַבָּּסִים וַיִּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיִּאמְרוּ לֹא וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹמֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכַּתֹּנֶת בְּנְי חַיָּה רָעָה אֲכָלְתְהוּ טָרֹף טֹרֵף יוֹמֵף. לֹד וַיִּקְרַע יַעֲקֹב זֹאת מָצָאנוּ הַבֶּּר נָא הַבְּתֹנֶת בְּנְדְ הָוֹא אִם לֹא. לג וַיַּכִּירָה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלְתְהוּ טָרֹף טֹרֵף יוֹמֵף. לִד וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׁמְלֹתִיו וַיָּשֶׁם שֵׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים. לה וַיָּקַמוּ כָל בָּנִיו וְכָל בְּנֹתִיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֵבֵד אֶל בְּנִי שְׁכִּים שֵׂךְ בְּמָתְנָיו וַיִּתְאֻבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים. לה וַיָּקְמוּ סְרִיס בּּרְעֹה שַּרְתִים הָּבְרָים מְּכְרוּ אֹת וֹ אָבִיוֹ. לו וְהָמְּבָּוֹ הְנִי לְּמִים לְבִים מִּלְנִיו לִיִּשְׁם שֵּׁךְ בְּמִתְנָיו וַיִּתְאָב לִּים מָּל וְמִלְנִים מָּכְרוּ אָם לִּעִל בְּנִוֹ אָם לְּשִׁבְּל אִבּן לְּבִּים מְבְרוּ אָבְיוֹם לְפִיּמִים לְבִיים לְבִּים מְלְרוּ בִּיוֹ בְיִבְים בְּבִיתוּ בְיִים בְּבִים בְּיִים מָּבְרוּ מִבּים בְּבִים בְּבִים בְּיִבּים בְּבִים בְּבִים בְּיִבּים בְּבִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבּתְנִים בְּיִבְּים בְּיִבְיּבִים וְיִיבְיִים בְּרִים בְּבִים בְּיִיבִים בְּיִבְּבְים בְּיִבְּבִים בְּבִּנִים בְּבְּים בְּנִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיִיבְיהוּ בְּיִים בְיִיבְּנִים בְּיִבְּים בְּיבְיתְיבִּלְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבִים בְּיבְּבְיוּ בְּבִּים בְּיִיבְּים בְּיִם בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּלִים בְּנִים בְּיִים בְּבִים בְּבִּים בְּמִיתְנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִבְּיִם בְּיִים בְּבִּים בְּיִם בְּיִיבְים בְּיִיבְיים בְּיִישְׁבְיים בְּיִים בְּיִיבְיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּי

בראשית לט, א: וְיוֹסֵף הוּרֵד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פּוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי **מִיַּד הַיִּשְׁמְצֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָה**.

Rashi

ויעברו אנשים מדינים – זו היא שיירא אחרת, והודיעך הכתוב שנמכר פעמים הרבה.

וימשכו – בני יעקב את יוסף מן הבור, וימכרוהו לישמעאלים, והישמעאלים למדנים, והמדנים מכרו אותו אל מצרים (בראשית ל"ז:ל"ו).

Midianites – This was a different caravan: Scripture indicates that he was sold several times: (1) "They drew up" – the sons of Jacob drew him up from the pit, (2) and sold to to the Ishmaelites, and (3) the Ishmaelites to the Midianites and (4) the Midianites into Egypt.

Rashbam

רשב"ם: ויעברו אנשים מדיינים – בתוך שהיו יושבים לאכול לחם, ורחוקים היו קצת מן הבור לבלתי אכול על הדם, וממתינים היו לישמעאלים שראו, וקודם שבאו הישמעאלים עברו אנשים מדיינים אחרים דרך שם, וראוהו בבור ומשכוהו ומכרוהו המדיינים לישמעאלים. ויש לומר שהאחים לא ידעו, ואף על פי אשר כתב: אשר מכרתם אותי מצרימה (בראשית מה, ד), יש לומר: שהגרמת מעשיהם סייעה במכירתו. זה נראה לי לפי עומק דרך פשוטו של מקרא....

Midianite traders passed by: The brothers were at their meal, sitting some distance from the pit so as to refrain from "eating on the blood" (Lev 19:26), waiting for the Ishmaelites whom they had seen (v. 25). However, before those Ishmaelites arrived, different people – Midianites – passed by there, saw Joseph in the pit and pulled him out. These Midianites sold Joseph to the Ishmaelites. It is to be understood that the brothers did not know [of the sale]. Although it is written [that Joseph later said to his brothers] (Gen. 45.4), "[I am ... he] whom you sold down to Egypt," that phrase is to be understood to mean that their actions indirectly led to his sale.

To me, this represents the profound interpretation, following the plain meaning of Scripture....

Joseph Qara and Ibn Ezra

כב וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּדְעוֹן מְשָׁל-בָּנוּ גַּם-אַתָּה גַּם-בִּנְךּ גַּם בֶּן-בְּנֶךּ כִּי הוֹשַעְתָּנוּ מִיַּד מִדְיָן. כג וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לא-אֶמְשׁל אֲנִי בָּכֶם וְלֹא-יִמְשׁל בְּנִי בָּכֶם יְהוָה יִמְשׁל בָּכֶם. כד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן אֶשְׁאֲלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה וּתְנוּ-לִי אִישׁ נָזֶם שְׁלָלוֹ כִּי-נִזְמֵי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמְצֵאלִים הֵם.

ר' יוסף קרא לשופטים ח, כד: כי ישמעאלים הם – למדין קורא ישמעאלים, דכתיב, "ויעברו אנשים מדינים סוחרים" (בראשית לז, כח), וכתיב, "וימכרו את יוסף לישמעאלים" (בראשית לז, כח).

אבן עזרא: ויעברו – וכאשר עברו אלה הישמעאלים הסוחרים, כי המדינים יקראו ישמעאלים, וכן אמר על מלכי מדין, "כי ישמעאלים הם" (שופטים ח, כד).

Zoom in....

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה **אֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים** בָּאָה מִגּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נִיּשְׁאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה **אֹרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים** בָּאָה מִגּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נִשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיְמָה.

וַיּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו, "מַה בָּצַע כִּי נַהְרֹג אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ? לְכוּ וְנִ<mark>מְכְּרָנוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים</mark> וְיָדֵנוּ אֵל תְּהִי בוֹ – כִּי אָחִינוּ בְשָׁרֵנוּ הוּא." וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו.

> וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִּשְׁמְאַלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף...

So why call them Midianites?

Note the parallel between the Midianites who bring Joseph to the Egyptian here (- ויקנהו פוטיפר), and the Egyptian who goes to the Midianites in Exodus 2 i.e., Moshe, identified as an "איש מצרי!

[Steiner, "'Midianite Men' (Gen 37:28) and 'An Egyptian Man' (39:1)"]

7. AN EQUIVOCAL READING OF THE SALE OF JOSEPH¹

Edward L. Greenstein

But the story's ambiguity concerning the natural or human chain of events that led to Joseph's servitude in Egypt throws into bolder relief the actual "cause" of Joseph's fate. As Joseph himself explains to his brothers—and via the narrative to the reader—"Now it was not you who sent me here, but God" (45:8; cf. verses 5, 7). By blurring the human factors leading to the enslavement of Joseph, the narrative sharpens our image of the divine factor in bringing it about.

Part 3: What's Tamar got to do with this?

לא וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֵּתֹּנֶת בַּדָּם. לב וַיְשַׁלְחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ **הַכֶּר נָא** הַכְּתֹנֶת בִּנְךְּ הִוּא אִם לֹא. לג וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרף טֹרַף יוֹסֵף. לד וַיִּקְרֵע יַעֲקֹב שִׁמְלֹתִיו וַיָּשֶׁם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים. לה וַיָּקְמוּ כָל בָּנָיו וְכָל בְּנֹתִיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֵרֵד אֶל בְּנִי אְבֵל שְׁאֹלָה וַיֵּבְךְ אֹתוֹ אָבִיו. לו וְהַמְּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל מִצְרָיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׁר הַטַּבָּחִים.

בראשית לח: מעשה יהודה ותמר, פסוקים כה-כו

...הָוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר, "לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה." וַתּּאמֶר, "**הַכֶּר נָא** לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּשֶּׁה הָאֵלֶה." וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר "צָדְקָה מִמֶּנִּי"...

פרק לט, א: וְיוֹסֵף הוּרֵד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פּוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְצֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׁמָּה.